

İntihar

– Nevm Karahan · 10 Aralık 2014

İntihar

Sürünürken gözlerinin kumsalında mektuplarım

Dalga ahenginde gelgitlerde aklım

Kirpik ucumdan sarkıyor ıslak soğuk

Yetiş/e/mezsen,

Geceden kalma şişe içinde şiirler silinecek

Balköpüğü gözlerinden korkmadan gülümse ufkuma

Uzat elini bir kum tanesinde uyuyan sesime

İyot tadında birkaç nakarat dilimin kuytusunda

Duy/a/mazsan,

Sazımın telinden türküler sökülecek

Şimdi duyulmuyor çığlığımın yamaçlarında adın

Bıraksan adını dünyaya haykırırdım

Canımın yokuşlarından kalbe yürürken ayrılıklar

Dön/e/mezsen,

Vuslatın bahçelerinde bülbüller susacak

Siyah beyaz resimlerden bakma öyle ağlamaklı

Yürüyecek gözlerime bıraktığın hatıralar

İnci tanesi büyüklüğünde ur peyda oldu güneşimde

Sil/e/mezsen,

Bana bıraktığın sabahlar geceye düşecek

Hep bu saatlerde namert gibi vuruyorsun aklımdan

Alnımın çukurlarında yatıyor sahipsiz cesetlerim

Üşümüş evsizler gibi kış korkularındayım

Gel/e/mezsen

Uçurum yalnızlığında vedalara intihar edeceğim

Nevim Karahan